

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 18.9.2013

Číslo: Ročník 23 (2013), Číslo 3

Sekce: Na slovíčko

Název článku: Knihovna jako půjčovna knih a snů

Autor: Božena Blažková

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20130301>

Knihovna jako půjčovna knih a snů

Božena Blažková

„...Lidský kontakt mezi knížkou a čtenářem je právě v oněch vlásečnicích drobných půjčovnách nejcitlivější, chodí se tam jako do Obvodního ústavu duševního zdraví, kde uprostřed polic sedí za stolem bytost, která svou klientelu zná jako rodinný lékař, jehož zálibou je navíc praktická psychologie. ... My prostě překročíme práh, knihovnice se na nás podívá a hned ví, kolik uhodilo, a co by nám podle stavu naší mysli měla naordinovat. Za zvlášť složitých okolností má její dobře namixovaná literární směs vlastností léčivého čaje... Jenomže tím ještě vliv naší místní knihovnice na duševní kondici zdejšího obyvatelstva nekončí. Ona dokázala proměnit svůj stánek ve společenské centrum, kde probíhá nejen jakási hromadná psychoterapie, ale i výměnná burza čtenářských poznatků, někdy dokonce i snů. Sem můžete přijít s jakýmkoliv malým a usmoleným osudem a máte jistotu, že v hovorech, jež tu plynou, nejen pookřejete, ale najdete možná i nečekanou inspiraci.“

Výše uvedená slova napsala Jindřiška Smetanová v knížce Domovní důvěrnosti, která vyšla v roce 1990. Úryvek je z fejetonu s názvem „P. T. Dámské obsluze v obvodní půjčovně knih a snů, 150 00 Praha-Košíře“ (s. 143). K tomu, abych se znovu začela do knížky staré 23 let, mne přivedlo léto, které pro mne již celou řadu let znamená přípravu podzimního čísla našeho zpravodaje. Nejprve jsem si na knížku vzpomněla na červnové knihovnické konferenci v Brně, kde jsme se celé odpoledne zabývali knihovnou jako veřejnou službou. Odborní lektoři po celou dobu hledali nová slova pro starou známou pravdu, že všechno záleží na lidech, na jednotlivcích, se kterými se naši uživatelé denně v knihovnách setkávají. Podruhé jsem si paní spisovatelku Smetanovou připomněla v Libošovicích, kde se po dvaceti letech setkali účastníci Knihovnických týdnů pořádaných v rámci festivalu Šrámkova Sobotka. Na fotografii staré 20 let jsou pod bustou Fráni Šrámka účastnice Prvního knihovnického týdne a mezi nimi je právě Jindřiška Smetanová, která s nimi předtím besedovala nejen o literatuře, ale i o knihovnické profesi. A potřetí jsem si ji připomněla ve chvíli, kdy jsem přemýšlela, jak doplnit text o pohádkoterapii a biblioterapii, a znovu jsem si uvědomila možnosti knihovníků zejména v individuálně cílených službách.

Poslední dva ročníky jsem v podzimním čísle v úvodních psala zejména o způsobu léta, které přestalo být okurkovou sezonou a stalo se naopak velmi pracovním. Ani letos tomu nebylo jinak. Oproti uplynulým událostem – ukončení projektu internetizace knihoven a razantní snížení dotace regionálních funkcí –, kdy nám horké léto připravili politici a zřizovatelé, jsme se tentokrát o pracovní léto postarali sami. V souladu s celostátní trendem připravujeme novou koncepci knihoven našeho kraje a zároveň i metodický materiál na téma informační vzdělávání v knihovnách. Chceme, aby oba materiály byly maximálně praktické a skutečně využitelné v knihovnách všech velikostí. Stejně jako se stalo každoročním zvykem setkání knihovníků, kde jsou po zásluze oceňováni nejlepší knihovníci z regionu, chceme zavést i pravidelnou krajskou knihovnickou konferenci. První se bude konat 19. listopadu a srdečně vás na ni zveme (viz zadní strana obálky).

Kromě článků na výše uvedená témata představujeme v podzimním čísle i několik zajímavých knihoven – za všechny budu jmenovat alespoň Městskou knihovnu ve Rtyni v Podkrkonoší, která získala ocenění v celostátní soutěži Kamarádka knihovna. Je potěšitelné, že v letošním roce získalo ocenění více knihoven z našeho regionu – Knihovna města Hradce Králové, Knihovna u Mokřinky Mokré a poněkoličkáte zabodovala Městská knihovna ve Dvoře Králové nad Labem. O hradecké a mokerské knihovně jsme psali v minulém čísle a dvorské knihovně se budeme věnovat v zimním čísle. Knihovnu v Novém Bydžově, která se v letošním roce musela vypořádat s povodní, představuje její ředitelka Jana Lojková. Radostnou zprávu o novém umístění a následném rozvoji malé knihovny v Adršpachu se dočtete v článku s poněkud bizarním názvem Cesta knihovny z márnice do „vilky“.

Během léta byla přejmenována knihovna v Libošovicích, která nyní nese jméno místního zasloužilého pana řídícího Antonína Bocha. V čísle dále podrobně představujeme zajímavou historii a současnost Sdružení knihoven České republiky (SDRUK). Článků a námětů je opět mnohem více, než se nám do jednoho čísla může vejít, a tak se zároveň omlouváme, že jsme z technických důvodů nezařadili rubriku Nové trendy.

Na závěr bych ještě chtěla poděkovat kolegyni Haně Hylmarové ze Staré Paky za její dlouholetou aktivní práci v redakční radě. Odchází z redakční rady na vlastní žádost a z rodinných důvodů. Dosud za ni marně hledáme náhradu. Další změnou je odchod kolegyně Petry Řoutilové na mateřskou dovolenou. Místo ní začala v redakční radě pracovat její kolegyně Vladimíra Buchtová.

Přeji čtenářům a uživatelům knihoven našeho kraje, aby se jejich knihovna pro ně stala místem, kde mohou spočinout, načerpat nové síly a zároveň najít poučení jak dál. Místem, kde je jim dobře, kde naleznou odpovědi na své otázky a kde je o ně všestranně pečováno.